

další projekty budou nebo nebudou, protože teď si všichni zvykli na nějaký určitý standard v těch školách, ale je potřeba si uvědomit, že z běžného rozpočtu my tohleto v životě nepořídíme, a v okamžiku, kdy tyhle věci nám odejdou, zastarají ... Už teď do těch oprav cpeme šílené peníze, narostly nám výdaje za elektriku a tak dále, opravy, revize, jedna lampa do interaktivky jedenáct tisíc, že jo. Takže by mě zajímalo, jestli vůbec někdo nad tímhle přemýšlí, kde na to ty školy vezmou potom.

V této oblasti nelze opět nezmínit práci s projekty a překážky s tímto spojené. Za noční můru považují ředitelé škol stavební úpravy a vybavování škol skrze investiční evropské projekty. Ředitelé mají za to, že kontrolní orgány přistupují k ředitelům jako lidem odpovídajícím za projekt a priori s nedůvěrou a mnohdy kontrolují a sankcionují zcela nepatrné a pro funkčnost věci nepodstatné odchylky od projektu. V takovém nastavení se cítí ředitelé, kteří vydali hodně energie pro zvelebení prostředí školy, ohroženi a **obtížně pak hledají motivaci pro realizaci dalších projektů.**

Skutečně i ten kontrolor by k tomu měl přistupovat nějakým způsobem, kdy na ty chyby upozorní a hned se prostě nepálí pokuty nebo nějakým způsobem neuznatelný výdaje. Já, když si vzpomínám, jak ta paní, co kontrolovala, tak my jsme tam měli nějaký chodníky, hřiště. Oni přeměřovali a počítali, jestli nám sedí metry, co jsme dali na začátku do plánu, jestli jsme ty metry udělali. Tedkom přišla, my jsme tam měli lavičky před školou takový betonový, krásný. Ona říká: „Perfektní, to sem úplně sedí, takhle bych si to představovala. Ale ve výběrovém řízení je máte málo podrobně popsany, tudíž neuznatelný výdaj.“ Přišli jsme k hřišti s umělým povrchem. A ona řekla: „Toto máte popsany moc podrobně, neuznatelný výdaje.“ Ona mi napočítala půl milionu neuznatelných výdajů a teď sedíte a hádáte se s ní. ... Měli jsme tam do fyziky nějaký pojistky nebo něco, já už nevím přesně, co to bylo. Dvoukorunová záležitost jedna a ona si stoupla a počítala, jestli jich je sto. Když je spočítala, tak to odfajfkovala a šla dál, jo. ... Já si nedělám srandu. Já ji vidím do dneška, takhle to tam počítala (gesto rukou). Učitel fyziky stál u toho, takhle na to koukal a říká: „To ti dělá se vším?“ Říkám: „Jo.“ Jo, prostě ta byrokracie je nesmyslná. Byly za to pořízeny nějaký lavice, když tam děcka sloupily, strhly loga, další problém, tak jsme to tam zase zpátky lepili před nima, jo. Oni skutečně šli a kontrolovali všechno. Ale to jsou ty věci, co člověka sráží dolů, jo. Místo aby řekli: „Tady jste něco udělali, trošku to vypadá,“ ale je nezajímá, jestli to ty děcka používají...

Práce s projekty a péče o budovy školy posouvá ředitele do rolí, ve kterých se necítí dobře, neboť pro ně nebyli připravováni. Nejistotu zvyšuje nedostatek vnější podpory, a tak se ředitelé neustále vystavují rizikům, že budou sankcionováni za zjištěné nedostatky, které vznikly v důsledku jejich neznalosti, byť v dobré snaze školu rozvíjet.

Já když vidím slovo budovy, tak upřímně řečeno mi naskakuje husí kůže, protože jsme dostali v podstatě správu budov pod naše křídla, přestože jsou zřizovatele. Pro nás to znamená vypisovat výběrové řízení na takové věci, jako jsou fasády, střechy, elektroinstalace a podobně. Pro mě, jako pro ředitelku je tohleto opravdu kámen úrazu; já nejsem technik a za mnou když přijde nějaký elektrikář a rozloží mi nějaký plány a řekne mi: „Paní ředitelko, kudy to povede?“ Já to nevím, já tam vidím změř čar, takže pro mě řízení téhle věci znamená neustále studovat legislativu, podmínky výběrového řízení, snažit se pochopit technické věci – já o sobě vím, že pro mě je to problém, takže se to snažím konzultovat s praktiky, jako je školník a podobně. Přiznávám to úplně, úplně naplno a můžu říct, že tahleto oblast je ta věc, na kterou nás nepřipravila pedagogická fakulta, ta samozřejmě vůbec, ale ani následné studium pro ředitele škol.

Pokud chtějí mít ředitelé jistotu, že postupují správně, pak jim mnohdy nezbyvá, než financovat z vlastních zdrojů specialisty a odborníky z různých oborů.

2.4 Rozvoj vzdělávacího programu

V oblasti řízení rozvoje vzdělávacího programu věnovali ředitelé nejvíce pozornosti školním vzdělávacím programům, testování žáků a inkluzivnímu vzdělávání. Podle dotazníkového šetření se v této oblasti – pokud jde o úspěšnost řízení – cítí nejméně jistě v relaci k ostatním oblastem. Některé důvody k mírné nejistotě může napovědět následující kvalitativní analýza.